

Marco Lozza: *Manuale Practico dello Spinone*. Club Italiano Spinonin julkaisu.
Suom. Salla Finnilä. Kaikki oikeudet pidätetään. Lähde mainittava lainattaessa.

SPINONEPENNUSTA METSÄSTYSKOIRAKSI

Spinone kannattaa ottaa mahdollisuuksien mukaan pentuna tai mahdollisimman nuorena.

Kuten muidenkin työkoirien kohdalla, on ehdottoman tärkeää varmistaa, että spinonen perimä vastaa käyttötarkoitusta: täytyy varmistaa koiran vanhempien ja suvun metsästysominaisuudet, tarkistaa niiden mahdolliset koe- ja näyttelypalkinnot ja mahdollisesti jopa käydä katsomassa koiran vanhempien työskentelyä maastossa.

Paras aika ottaa pentu on noin kahden–kolmen kuukauden iässä, kun se on jo täysin vieroitettu emästään. Tänä aikana on myös suurin mahdollisuus vaikuttaa pennun soisalistumiseen. Pentua aletaan välittömästi kutsua sen omalla nimellä, se opetetaan kulkemaan hihnassa, ja sen kanssa käydään usein paikoissa, joissa on ihmisiä ja erilaisia ääniä ja melua. Sen parempi, jos kotona on lapsia: perheen pienimmät ovat luonnostaan samalla aaltopituudella.

Pentua koulutetaan leikin varjolla vähän kerrassaan niin, että se opetetaan etsimään ja noutamaan noutoesinettä. On hyvä, jos noutoesineessä on sulkiä tai esim. jäniksenahka.

Pentua aletaan kuljettaa mukana ja totuttaa sitä autoon. Aluksi käydään vain lyhyillä ajeluilla, joihin mahdollisuuksien mukaan yhdistetään kävelylenkki maaseudulla. Tämä on tärkeää, sillä matkapahoinvoinnista kärsivä koira voi yhdistää ajelun epämiellyttäviin asioihin koko loppuikänsä.

On suositeltavaa, että pentu totutetaan tässä iässä vähitellen laukauksiin. Pennun syödessä siirrytään sopivan matkan päähän ja ammutaan muutamia kertoja starttipistoolilla tai pienikaliiberisellä pistoolilla. Näin näemme, miten pentu mahdollisesti suhtautuu laukauksiin ja osaamme tarvittaessa myöhemmin varautua, kun pentua aletaan totuttaa metsästysaseen laukauksiin.*

Viiden–kuuden kuukauden iässä pentua aletaan käyttää maaseudulla reippailla kävelylenkeillä, joiden aikana pennulla on mahdollisuus kohdata riistaa. Pennun annetaan olla mahdollisimman vapaasti, eikä sitä häiritä jatkuvalla kutsumisella ja käskyttämisellä. Ohjaajan tehtävä on keskittyä koiran tarkkailuun ja arvioida sen synnynnäisen riistavietin määrää. Jos pentu tässä vaiheessa pyörii jaloissa eikä osoita kiinnostusta ympäristöä kohtaan, ei pennun tulevaisuus metsästyskoirana valitettavasti näytä kovin lupaavalta. Ei kannata huolestua, jos pentu ei ensimmäisiä kertoja riistaa kohdatessaan – olipa eläin mikä tahansa – tiedä, mitä siltä odotetaan: tärkeää on, että riistan siivittä-

---

*Suom. huom. Italiassa koirat elävät usein ulkona. Sisäkoiran voi totuttaa laukauksiin esimerkiksi kävelemällä ampumarataa kohti.

essä tai paetessa pentu ajaa riistaa takaa ja osoittaa suurta halua saada saalis kiinni. Ei myöskään haittaa, vaikka koira olisikin ajon jälkeen vaikea saada kytkettyä.

Haun aikana nuoren koiran annetaan liikkua laajalla alueella etenkin sivusuunnassa. Koira kutsutaan vain, jos se jatkuvasti pyrkii lähtemään liian kauas. Yksi spinonen tärkeimmistä ominaisuuksista on sen luontainen kyky pitää yhteyttä ohjaajaansa, ja niinpä koiran kanssa pyritäänkin alusta alkaen luomaan kaunis ”dialogi” maastossa, sillä siitä on tulevaisuudessa hyötyä. Järkevän haun etuna on, että sillä saadaan saalis reppuun.

Spinone hakee nopealla ravilla. Koira laukkaa vain, jos sillä on suuret menohalut ja jos se vaihtelee laukan ja nopean ravin välillä. Laukan vaihtuminen pitemmiksi ajoiksi hölkäksi tai eräänlaiseksi peitsiksi (hullunkurinen askellaji, joka on väsyneen koiran luonnollinen keksintö) ei ole hyväksyttävää, sillä ne ovat ”heikkoja” askellajeja ja viestivät temperamentin puutteesta ja siitä, että koira ei ilmennä tarpeeksi vahvasti rodun psykomotorisia ominaispiirteitä.

Kuten sanottu, ensimmäisten riistakosketusten ei tarvitse olla oikeaoppisia (nuoruudesta johtuen), mutta sen jälkeen nuorelta koiralta täytyy ehdottomasti vaatia kiinteää seisontaa, mikäli koira ei lopeta lintujen ajamista. Jos koira löytää riistaa seisomatta sitä tai jos se seisoo riistaa vain hetken ja ajaa sitä sen jälkeen takaa, on asiaan puututtava välittömästi.

Jos spinone on metsästyskauden alussa yli kahdeksan–yhdeksän kuukautta vanha, sen voi ottaa metsälle mukaan. Nuoren koiran kanssa täytyy kuitenkin välttää kaoottisia tilanteita, joissa on sille liikaa muita koiria, metsästäjiä ja muiden metsästäjien ampumia laukauksia.

Hyvä metsästyskoira on urheilija, ja sen täytyy olla aina hyvässä kunnossa. Ajankohdan salliessa spinonen täytyykin päästä juoksemaan vähintään kaksi kertaa viikossa, ja muina aikoina sitä voi juoksuttaa erityisillä koirille varatuilla alueilla. Hyvässä fyysisessä kunnossa oleva koira jaksaa hakea keskittyneesti ja ajatuksella pitempään ja antaa siten jahdissa parhaan tuloksen.

Usein kysytään, onko spinone helpompi vai vaikeampi kouluttaa kuin muut koirarodut. Kysymykseen on helppo vastata: kyse ei ole rodusta vaan yksilökohtaisesta koulutettavuudesta. Heti alkuun täytyy todeta, että yleensä ottaen ihmisillä on paljon virheellisiä ennakkokäsityksiä ja mielipiteitä siitä, että spinone olisi rotuna pehmeämpi ja vähemmän omapäinen kuin muut rodut. Jos sanotaan, että mannermaiset italialaiset seisijat saa helpommin ”pelittämään” (myös mielipide!), se johtuu siitä, että niiden reaktiot eivät yleensä ole niin tulisia kuin esimerkiksi englantilaisilla kanakoira-roduilla.

Toisin kuin setterillä ja pointterilla, vain vähän koulutetullakin spinonella voi kuitenkin metsästä – vaikka ei se välttämättä mikään nautinto ole.

Jos haluamme spinonestamme hyvän metsästyskoiran, täytyy varmistua siitä, että koiralla on riittävästi luonnetta ja temperamenttia. Muuten koulutus ja vaivannäkö ei maksa vaivaa.

Marco Lozza on spinonen italialaisen rotujärjestön, Club Italiano Spinonin (C.I.Sp.), puheenjohtaja. C.I.Sp. on perustettu vuonna 1973 jatkamaan Famiglia dello Spinonen (1949) työtä rodun käytön, jalostuksen ja tunnettuuden edistämiseksi.